

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

66. vuosikerta

15. toukokuuta 2023

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2023/C 173/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2023/C 173/02 Asia C-640/20 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2023 – Valittajana PV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Työpaikkakiusaaminen – Lääkärinlausunnot – Perusteettomat poissaolot – Palkkaus – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – 11 a artikla – Eturistiriita – 21 a artikla – Ilmeisen lainvastainen määräys – 23 artikla – Lakien ja järjestysmääräysten noudattaminen – Kurinpitomenettely – Viraltapano – Viraltapanon peruuttaminen – Uusi kurinpitomenettely – Uusi viraltapano) 2

2023/C 173/03 Asia C-70/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Ympäristö – Direktiivi 2008/50/EY – Ilmanlaatu – 13 artiklan 1 kohta – Liite XI – Thessalonikin taajamassa mikrohiukkasille (PM10) vahvistetun päivittäisen raja-arvon järjestelmällinen ja jatkuva ylittäminen – 23 artiklan 1 kohta – Liite XV – Raja-arvojen ylityksen ”mahdollisimman lyhyt” kesto – Aiheelliset toimenpiteet) 2

2023/C 173/04	Asia C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Ne bis in idem -periaatetta koskeva poikkeus): Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Bamberg – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on MR (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosoikeuden alalla – Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus – 54 artikla – Ne bis in idem periaate – 55 artiklan 1 kohdan b kohta – Ne bis in idem periaatteen soveltamista koskeva poikkeus – Uhka jäsenvaltion turvallisuudelle tai muille yhtä olennaisille eduille – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artikla – Ne bis in idem periaate – 52 artiklan 1 kohta – Ne bis in idem periaatteen rajoitukset – Sellaisen kansallisen selityksen, jossa todetaan ne bis in idem periaatetta koskeva poikkeus, yhteensopivuus kyseisten määräysten kanssa – Rikollisjärjestö – Omaisuusrikokset)	3
2023/C 173/05	Asia C-412/21, Dual Prod: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Satu Mare – Romania) – Dual Prod SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (Ennakkoratkaisupyyntö – Valmisteverot – Direktiivi 2008/118/EY – 16 artiklan 1 kohta – Lupa toimia valmisteveron alaisen tavaroiden verottomana varastona – Peräkkäiset keskeyttämistoimenpiteet – Rikosoikeudellinen luonne – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 ja 50 artikla – Syyttömyysolettaman periaate – Ne bis in idem periaate – Oikeasuhteisuus)	4
2023/C 173/06	Yhdistetyt asiat C-514/21 ja C-515/21, Minister for Justice and Equality (Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöönpantavaksi): Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Kahden sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, joiden kohteena ovat LU (C-514/21) ja PH (C-515/21) (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätös 2002/584/YOS – Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt – Täytäntöönpanon edellytykset – Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet – 4 a artiklan 1 kohta – Vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annettu pidätysmääräys – Ratkaisuun johtaneen oikeudenkäynnin käsite – Ulottuvuus – Ensimmäinen ehdollinen tuomio – Toinen tuomio – Asianomaisen poissaolo oikeudenkäynnistä – Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöönpantavaksi – Puolustautumisoikeudet – Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus – 6 artikla – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 ja 48 artikla – Rikkominen – Seuraamukset)	5
2023/C 173/07	Asia C-574/21, 02 Czech Republic: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší soud – Tšekin tasavalta) – QT v. O2 Czech Republic a.s. (Ennakkoratkaisupyyntö – Itsenäiset kauppaedustajat – Direktiivi 86/653/ETY – 17 artiklan 2 kohdan a alakohta – Edustusopimuksen lakkaaminen – Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen – Myöntämisedellytykset – Kohtuullinen hyvitys – Arviointi – Käsite ”kauppaedustajan menettämät provisiot” – Provisiot tulevista liiketoimista – Kauppaedustajan hankkimat uudet asiakkaat – Aikaisemmat asiakkaat, joiden kanssa kauppaedustaja on merkittävästi laajentanut liikesuhteita – Kertaprovisiot)	6
2023/C 173/08	Asia C-653/21, Syndicat Uniclimate: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Syndicat Uniclimate v. Ministre de l'Intérieur (Ennakkoratkaisupyyntö – Sisämarkkinat – Koneita, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita ja painelaitteita koskevan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Direktiivi 2006/42/EY – Direktiivi 2014/35/EU – Direktiivi 2014/68/EU – ”CE-merkintä” – Lisävaatimusten käyttöön ottaminen kansallisissa säännöksissä näissä direktiiveissä säädettyihin olennaisiin turvallisuusvaatimuksiin nähden – Edellytykset – Yleisötiloissa tulipalon ja paniikin vaaran varalta noudatettavaa turvallisuusohjeistusta koskevan kansallinen säännöstö)	7
2023/C 173/09	Asia C-662/21, Booky.fi: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Booky.fi (Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 34 ja SEUT 36 artikla – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide – Kuvaohjelmatalenteet – Verkkomyynti – Jäsenvaltion säännöstö, jossa velvoitetaan luokittelemaan ohjelmat iän perusteella ja merkitsemään ne – Alaikäisten suojeleminen – Tallenteet, jotka on jo luokiteltu ja merkitty toisessa jäsenvaltiossa – Oikeasuhteisuus)	7

2023/C 173/10	Asia C-561/22, Willy Hermann Service: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 7.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Itävalta) – Willy Hermann Service GmbH ja DI v. Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Direktiivi 2013/34/EU – 30 ja 51 artikla – Tilinpäätösten julkaiseminen – Julkaisematta jättämisen seuraamukset – Siviilituomioistuimen määräämät uhkasakot – Hallintomenettely, jossa on kyse maksettavaksi määrättyjen uhkasakkojen perimisestä – Sääntely, joka estää hallintotuomioistuinta ottamasta uhkasakkoja uudelleen käsiteltäväksi – Lainvoima – Tehokkuusperiaate – Oikeasuhteisuus)	8
2023/C 173/11	Asia C-76/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt 5.2.2022 – QI v. Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Asia C-552/22 P: Valitus, jonka Asociación de Delineantes de Hacienda on tehnyt 18.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda v. Espanja, 13.7.2022 antamasta määräyksestä	9
2023/C 173/13	Asia C-605/22 P: Valitus, jonka Hijos de Moisés Rodríguez González, SA on tehnyt 16.9.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González v. EUIPO – Irlanti ja Ornuu (La Irlandesa 1943), 29.6.2022 antamasta tuomiosta	10
2023/C 173/14	Asia C-732/22 P: Valitus, jonka G-Core Innovations Sàrl on tehnyt 28.11.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-454/21, G-Core Innovations v. EUIPO – Coretransform (G CORELABS), 28.9.2022 antamasta tuomiosta	10
2023/C 173/15	Asia C-735/22 P: Valitus, jonka Primagran sp. z o.o. on tehnyt 29.11.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-624/21, Primagran v. EUIPO – Primagaz (primagran), 22.9.2022 antamasta määräyksestä	10
2023/C 173/16	Asia C-775/22, Banco Santander: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 20.12.2022 – M.S.G. ym. v. Banco Santander, S. A.	11
2023/C 173/17	Asia C-779/22, Banco Santander: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 22.12.2022 – M.C.S. v. Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Asia C-794/22, Banco Santander: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.12.2022 – FSC v. Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Asia C-28/23, NFŠ: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Bratislava III (Slovakia) on esittänyt 24.1.2023 – NFŠ a.s. v. Slovakian tasavalta, joka toimii Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republikyn välityksellä, ja Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Asia C-40/23 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.1.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) asiassa T-469/20, Alankomaiden kuningaskunta v. komissio, 16.11.2022 antamasta tuomiosta	14
2023/C 173/21	Asia C-54/23, Laudamotion ja Ryanair: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 3.2.2023 – WY v. Laudamotion GmbH ja Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Asia C-57/23, Policejní prezidium: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 2.2.2023 – JH v. Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Asia C-62/23, Pedro Francisco: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 6.2.2023 – Pedro Francisco v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Asia C-63/23, Sagrario: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 6.2.2023 – Sagrario ym. v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Asia C-65/23, K GmbH: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 8.2.2023 – MK v. K GmbH	17

2023/C 173/26	Asia C-66/23: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 7.2.2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou ja KH ym. v. Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energieias ja Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Asia C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 15.2.2023 – Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija" v. Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Asia C-108/23, SmartSport Reisen: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Groß-Gerau (Saksa) on esittänyt 23.2.2023 – PU v. SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Asia C-110/23 P: Valitus, jonka Autoridad Portuaria de Bilbao on tehnyt 22.2.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. komissio, 14.12.2022 antamasta tuomiosta	21
2023/C 173/30	Asia C-119/23, Valančius: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 28.2.2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Asia C-122/23, Legafact: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 1.3.2023 – Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite v. Legafact EOODX	23
2023/C 173/32	Asia C-128/23, Müller Reisen: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 3.3.2023 – Müller Reisen GmbH v. Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Asia C-165/23: Kanne 17.3.2023 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta	24
2023/C 173/34	Asia C-167/23: Kanne 17.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	25
2023/C 173/35	Asia C-172/23: Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Irlanti	25
2023/C 173/36	Asia C-180/23: Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	26
2023/C 173/37	Asia C-181/23: Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Maltaan tasavalta	27
2023/C 173/38	Asia C-191/23: Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	27
2023/C 173/39	Asia C-192/23: Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Latvian tasavalta	28
2023/C 173/40	Asia C-193/23: Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	29
Unionin yleinen tuomioistuin		
2023/C 173/41	Asia T-100/23: Kanne 20.2.2023 – ABLV Bank v. EKP	30
2023/C 173/42	Asia T-110/23: Kanne 27.2.2023 – Kargins v. komissio	31
2023/C 173/43	Asia T-115/23: Kanne 2.3.2023 – Debreceni Egyetem v. neuvosto	31
2023/C 173/44	Asia T-125/23: Kanne 8.3.2023 – Synapsa Med v. EUIPO – Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Asia T-136/23: Kanne 15.3.2023 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Asia T-149/23: Kanne 23.3.2023 – Kirov v. EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Asia T-156/23: Kanne 23.3.2023 – Puola v. Euroopan komissio	36
2023/C 173/48	Asia T-157/23: Kanne 24.3.2023 – Kneipp v. EUIPO – Patou (Joyful by nature)	37
2023/C 173/49	Asia T-160/23: Kanne 24.3.2023 – VO v. komissio	37
2023/C 173/50	Asia T-161/23: Kanne 25.3.2023 – Schönegger Käse-Alm v. EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Asia T-162/23: Kanne 27.3.2023 – Sengül Ayhan v. EUIPO – Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Asia T-166/23: Kanne 28.3.2023 – Dekoback v. EUIPO – DecoPac (DECOPAC)	40
2023/C 173/53	Asia T-169/23: Kanne 29.3.2023 – RT France v. neuvosto	40
2023/C 173/54	Asia T-171/23: Kanne 30.3.2023 – VR v. parlamentti	41
2023/C 173/55	Asia T-627/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.3.2023 – ZK v. komissio	42
2023/C 173/56	Asia T-16/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2023 – NV v. EIP	42
2023/C 173/57	Asia T-97/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.3.2023 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto . . .	42
2023/C 173/58	Asia T-447/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2023 – NV v. EIP	42

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2023/C 173/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 164, 8.5.2023

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 155, 2.5.2023

EUVL C 134, 17.4.2023

EUVL C 127, 11.4.2023

EUVL C 121, 3.4.2023

EUVL C 112, 27.3.2023

EUVL C 104, 20.3.2023

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2023 – Valittajana PV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-640/20 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Työpaikkakiusaaminen – Lääkärintausunnot – Perusteettomat poissaolot – Palkkaus – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – 11 a artikla – Eturistiriitä – 21 a artikla – Ilmeisen lainvastainen määräys – 23 artikla – Lakien ja järjestysmääräysten noudattaminen – Kurinpitomenettely – Viraltapano – Viraltapanon peruuttaminen – Uusi kurinpitomenettely – Uusi viraltapano)

(2023/C 173/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: PV (edustaja: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi T. S. Bohr, B. Mongin ja A.-C. Simon, sittemmin T. S. Bohr ja A.-C. Simon)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) PV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 98, 22.3.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-70/21) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Ympäristö – Direktiivi 2008/50/EY – Ilmanlaatu – 13 artiklan 1 kohta – Liite XI – Thessalonikin taajamassa mikrohiukkasille (PM10) vahvistetun päivittäisen raja-arvon järjestelmällinen ja jatkuva ylittäminen – 23 artiklan 1 kohta – Liite XV – Raja-arvojen ylityksen ”mahdollisimman lyhyt” kesto – Aiheelliset toimenpiteet)

(2023/C 173/03)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Konstantinidis ja Noll-Ehlers)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (edustaja: E. Skandalou)

Tuomiolauselma

1) Helleenien tasavalta,

- ei ole noudattanut ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY 13 artiklan 1 kohdan, ja sen liitteen XI mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Thessalonikin (EL 0004) taajama-alueella huolehtinut vuosina 2005–2012, 2014 eikä 2017–2019 siitä, ettei PM10-hiukkasille vahvistettua päivittäistä raja-arvoa ylitetä järjestelmällisesti ja jatkuvasti, ja
- ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 23 artiklan 1 kohdan ja sen liitteen XV mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 11.6.2010 alkaen toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että PM10-hiukkasille vahvistettua päivittäistä raja-arvoa noudatetaan Thessalonikin taajama-alueella (EL 0004), eikä etenkin velvollisuuttaan huolehtia siitä, että ilmanlaatusuunnitelmiin sisällytetään toimenpiteitä, joiden avulla kyseisen raja-arvon ylityksen kesto saadaan jäämään mahdollisimman lyhyeksi.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 128, 12.4.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Bamberg – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on MR (Asia C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Ne bis in idem -periaatetta koskeva poikkeus))

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosoikeuden alalla – Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus – 54 artikla – Ne bis in idem periaate – 55 artiklan 1 kohdan b kohta – Ne bis in idem periaatteen soveltamista koskeva poikkeus – Uhka jäsenvaltion turvallisuudelle tai muille yhtä olennaisille eduille – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artikla – Ne bis in idem periaate – 52 artiklan 1 kohta – Ne bis in idem periaatteen rajoitukset – Sellaisen kansallisen selityksen, jossa todetaan ne bis in idem periaatetta koskeva poikkeus, yhteensopivuus kyseisten määräysten kanssa – Rikollisjärjestö – Omaisuusrikokset)

(2023/C 173/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Bamberg

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

MR

Muu osapuoli: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Tuomiolauselma

- 1) Ensimmäistä kysymystä tarkasteltaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-taloussiiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Schengenissä 19.6.1990 ja joka tuli voimaan 26.3.1995, 55 artiklan 1 kappaleen b kohdan pätevyyyteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan valossa.
- 2) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 55 artiklan 1 kappaleen b kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan ja 52 artiklan 1 kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion tuomioistuimet tulkitsevat selitystä, jonka tämä jäsenvaltio on antanut kyseisen yleissopimuksen 55 artiklan 1 kappaleen nojalla, siten, että yleissopimuksen 54 artiklan määräykset eivät sido mainittua jäsenvaltiota siltä osin kuin on kyse rikollisjärjestön perustamista koskevasta rikoksesta, kun se rikollisjärjestö, jonka toimintaan syytetty on osallistunut, on tehnyt yksinomaan omaisuusrikoksia, edellyttäen, että tällaisella syytteellä pyritään kyseisen järjestön toiminnan osalta määräämään seuraamuksia teoista, jotka aiheuttavat haittaa mainitun jäsenvaltion turvallisuudelle tai muille sen yhtä olennaisille eduille.

(¹) EUVL C 320, 9.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Satu Mare – Romania) – Dual Prod SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Asia C-412/21 (¹), Dual Prod)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Valmisteverot – Direktiivi 2008/118/EY – 16 artiklan 1 kohta – Lupa toimia valmisteveron alaisten tavaroiden verottomana varastona – Peräkkäiset keskeyttämistoimenpiteet – Rikosoikeudellinen luonne – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 ja 50 artikla – Syyttömyysolettaman periaate – Ne bis in idem periaate – Oikeasuhteisuus)

(2023/C 173/05)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Satu Mare

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dual Prod SRL

Vastaaja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että lupa toimia valmisteveron alaisten tavaroiden verottomana varastona voidaan keskeyttää hallinnollisesti aina rikosoikeudellisen menettelyn päättymiseen saakka pelkästään sillä perusteella, että luvanhaltija on rikoksesta epäillyn asemassa kyseisessä menettelyssä, jos keskeyttäminen on luonteeltaan rikosoikeudellinen seuraamus.
- 2) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että valmisteveron alaisia tavaroita koskevan säännösten rikkomisesta määrätään luonteeltaan rikosoikeudellinen seuraamus oikeushenkilölle, jolle on jo määrätty samasta teosta luonteeltaan rikosoikeudellinen seuraamus, josta on tullut lopullinen, edellyttäen, että
  - näiden kahden seuraamuksen kumuloitumisen mahdollisuudesta säädetään laissa
  - kansallisessa säännöstössä ei sallita menettelyjen aloittamista ja seuraamusten määräämistä samoista teoista saman rikkomisen perusteella tai saman tavoitteen saavuttamiseksi vaan siinä säädetään yksinomaan, että menettelyjen ja seuraamusten kumuloituminen on mahdollista eri säännösten nojalla
  - näillä menettelyillä ja seuraamuksilla pyritään toisiaan täydentäviin päämääriin, joiden kohteena mahdollisesti ovat kyseessä olevan saman rangaistavan teon eri ulottuvuudet

- on olemassa selkeitä ja täsmällisiä sääntöjä, joiden perusteella voidaan ennakoida, mitkä teot ja laiminlyönnit voivat olla menettelyjen ja seuraamusten kumuloitumisen sekä eri viranomaisten välisen yhteensovittamisen kohteena, molemmat menettelyt on toteutettu riittävän yhteensovitustusti ja ajallisesti lähellä toisiaan ja seuraamus, joka mahdollisesti määrätään ajallisesti ensimmäisen menettelyn yhteydessä, on otettu huomioon toista seuraamusta arvioitaessa, jotta tällaisesta kumuloitumisesta kyseessä oleville henkilöille aiheutuva haitta on rajoitettu ehdottoman välttämättömään ja jotta määrättyjen seuraamusten kokonaismäärä vastaa rikkomisten vakavuutta.

(¹) EUVL C 401, 4.10.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Kahden sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, joiden kohteena ovat LU (C-514/21) ja PH (C-515/21)

(Yhdistetyt asiat C-514/21 ja C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöön pantavaksi))

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätös 2002/584/YOS – Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt – Täytäntöönpanon edellytykset – Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet – 4 a artiklan 1 kohta – Vapaudenmenetyksen käsitteeseen rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annettu pidätysmääräys – Ratkaisuun johtaneen oikeudenkäynnin käsite – Ulottuvuus – Ensimmäinen ehdollinen tuomio – Toinen tuomio – Asianomaisen poissaolo oikeudenkäynnistä – Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöön pantavaksi – Puolustautumisoikeudet – Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus – 6 artikla – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 ja 48 artikla – Rikkominen – Seuraamukset)

(2023/C 173/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

LU (C-514/21) ja PH (C-515/21)

Muu osapuoli: Minister for Justice and Equality

Tuomiolauselma

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan valossa,

on tulkittava siten, että

kun vapaudenmenetyksen käsitteeseen ehdollinen rangaistus määrätään täytäntöön pantavaksi uuden rikostuomion vuoksi ja kun tämän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten on annettu eurooppalainen pidätysmääräys, tämä vastaajan poissa ollessa annettu rikostuomio on tässä säännöksessä tarkoitettu ”päätös”. Tämä ei päde ratkaisuun, jolla mainittu rangaistus määrätään täytäntöön pantavaksi.

- 2) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 4 a artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

siinä annetaan täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle oikeus kieltäytyä luovuttamasta etsittyä henkilöä pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon, jos ilmenee, että oikeudenkäynti, joka on johtanut kyseisen henkilön toiseen rikostuomioon, joka on ratkaiseva eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamisen kannalta, on käyty kyseisen henkilön poissa ollessa, ellei eurooppalainen pidätysmääräys sisällä tämän oikeudenkäynnin osalta jotakin kyseisen säännöksen a–d alakohdassa säädetyistä tiedoista.

- 3) Puitepäätöstä 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja 48 artiklan 2 kohdan valossa,

on tulkittava siten, että

se on esteenä sille, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy luovuttamasta etsittyä henkilöä pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon sillä perusteella, että oikeudenkäynti, joka on johtanut vapaudenmenetyksen käsittävän ehdollisen rangaistuksen, jonka täytäntöönpanemiseksi eurooppalainen pidätysmääräys on annettu, määrittämiseen täytäntöönpantavaksi, on käyty kyseisen henkilön poissa ollessa, taikka asettaa kyseisen henkilön luovuttamisen edellytykseksi vakuutuksen siitä, että hänellä voi olla kyseisessä jäsenvaltiossa oikeus asian uudelleenkäsittelemään tai muutoksenhakumenettelyyn, jossa voidaan tutkia uudelleen tällainen täytäntöönpanon määrittäminen taikka toinen rikostuomio, joka hänelle on annettu hänen poissa ollessaan ja joka on ratkaiseva kyseisen pidätysmääräyksen antamiselle.

(¹) EUVL C 119, 14.3.2022.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší soud – Tšekin tasavalta) – QT v. O2 Czech Republic a.s.

(Asia C-574/21 (¹), O2 Czech Republic)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Itsenäiset kauppaedustajat – Direktiivi 86/653/ETY – 17 artiklan 2 kohdan a alakohta – Edustus sopimuksen lakkaaminen – Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen – Myöntämisedellytykset – Kohtuullinen hyvitys – Arviointi – Käsite ”kauppaedustajan menettämät provisiot” – Provisiot tulevista liiketoimista – Kauppaedustajan hankkimat uudet asiakkaat – Aikaisemmat asiakkaat, joiden kanssa kauppaedustaja on merkittävästi laajentanut liikesuhteita – Kertaprovisiot)

(2023/C 173/07)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: QT

Vastapuoli: O2 Czech Republic a. s.

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa

on tulkittava siten, että

määritettäessä kyseisen 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä hyvitystä, on otettava huomioon provisiot, jotka kauppaedustaja olisi saanut, jos edustus sopimus olisi saanut jatkoa, kyseisen edustus sopimuksen lakkaamisen jälkeen päätetyistä liiketoimista sellaisten uusien asiakkaiden kanssa, jotka hän oli hankkinut päämiehelle ennen kyseistä lakkaamista, tai sellaisten asiakkaiden kanssa, joiden kanssa hän oli merkittävästi laajentanut liikesuhteita ennen mainittua lakkaamista.

- 2) Direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa

on tulkittava siten, että

kertaprovisioiden maksaminen ei sulje pois tässä 17 artiklan 2 kohdassa säädetyn hyvityksen laskennasta provisioita, jotka kauppaedustaja on menettänyt liiketoimista, joista päämies on päättänyt kauppaedustus sopimuksen lakkaamisen jälkeen sellaisten uusien asiakkaiden kanssa, jotka kauppaedustaja oli hankkinut päämiehelle ennen kauppaedustus sopimuksen lakkaamista tai sellaisten asiakkaiden kanssa, joiden kanssa hän oli merkittävästi laajentanut liikesuhteita ennen kyseistä lakkaamista, kun nämä provisiot ovat kertaluonteisia palkkioita kaikista uusista sopimuksista, jotka oli tehty näiden uusien asiakkaiden kanssa tai päämiehen aikaisempien asiakkaiden kanssa kauppaedustajan välityksellä.

(¹) EUVL C 481, 29.11.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Syndicat Uniclimate v. Ministre de l'Intérieur

(Asia C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclimate)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sisämarkkinat – Koneita, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita ja painelaitteita koskevan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Direktiivi 2006/42/EY – Direktiivi 2014/35/EU – Direktiivi 2014/68/EU – ”CE-merkintä” – Lisävaatimusten käyttöön ottaminen kansallisissa säännöksissä näissä direktiiveissä säädettyihin olennaisiin turvallisuusvaatimuksiin nähden – Edellytykset – Yleisötiloissa tulipalon ja paniikin vaaran varalta noudatettavaa turvallisuusohjeistusta koskevan kansallinen säännöstö)

(2023/C 173/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Syndicat Uniclimate

Vastaaja: Ministre de l'Intérieur

Tuomiolauselma

Painelaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/68/EU 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä sen 2 artiklan 31 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi palovaaralta yleisötiloissa painelaitteille ja paloherkkiä kylmäaineita käytettäville laitteille asetetaan vaatimuksia, jotka eivät sisälly kyseisessä direktiivissä säädettyihin olennaisiin turvallisuusvaatimuksiin, jotka koskevat tällaisten laitteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, vaikka ne on varustettu CE-merkinnällä.

⁽¹⁾ EUVL C 37, 24.1.2022.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 23.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Booky.fi

(Asia C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 34 ja SEUT 36 artikla – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide – Kuvaohjelmatalenteet – Verkkomyynti – Jäsenvaltion säännöstö, jossa veloitetaan luokittelemaan ohjelmat iän perusteella ja merkitsemään ne – Alaikäisten suojeleminen – Tallenteet, jotka on jo luokiteltu ja merkitty toisessa jäsenvaltiossa – Oikeasuhteisuus)

(2023/C 173/09)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Booky.fi Oy

Asian käsittelyyn osallistuva osapuoli: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Tuomiolauselma

SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa alaikäisten suojelemiseksi audiovisuaaliselta sisällöltä, joka on omiaan häiritsemään heidän hyvinvointiaan ja kehitystään, edellytetään, että fyysiselle alustalle tallennetut ja verkkokaupassa markkinoitavat kuvaohjelmat ovat etukäteen käyneet läpi tarkastusmenettelyn ja luokittelun, jotka perustuvat ikärajoihin, tämän jäsenvaltion oikeuden mukaisesti ja että niihin on tehty vastaavat merkinnät kyseisen oikeuden mukaisesti, myös silloin, kun nämä ohjelmat ovat käyneet läpi toisen jäsenvaltion oikeuden mukaisen vastaavan menettelyn sekä luokittelun ja niihin on tehty vastaavat merkinnät kyseisen oikeuden mukaisesti, kunhan kyseinen säännöstö on omiaan takaamaan tämän tavoitteen toteutumisen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.

Sillä seikalla, että osa tallenteista, joita kyseisessä jäsenvaltiossa voidaan markkinoida toisesta jäsenvaltiosta käsin, on suljettu mainitun säännösten soveltamisalan ulkopuolelle, ei ole ratkaisevaa merkitystä, kunhan tällainen rajoitus ei vaaranna tavoitellun päämäärän toteutumista. Ratkaisevaa ei ole myöskään se, että kyseisessä kansallisessa säännöstössä ei säädetä tätä vaatimusta koskevasta poikkeuksesta tilanteessa, jossa voidaan osoittaa, että tässä säännöstössä tarkoitettujen tallenteen ostaja on täysi-ikäinen.

(¹) EUVL C 24, 17.1.2022.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 7.3.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Itävalta) – Willy Hermann Service GmbH ja DI v. Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Asia C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Direktiivi 2013/34/EU – 30 ja 51 artikla – Tilinpäätösten julkaiseminen – Julkaisematta jättämisen seuraamukset – Siviilituomioistuimen määräämät uhkasakot – Hallintomenettely, jossa on kyse maksettavaksi määrättyjen uhkasakkojen perimisestä – Sääntely, joka estää hallintotuomioistuinta ottamasta uhkasakkoja uudelleen käsiteltäväksi – Lainvoima – Tehokkuusperiaate – Oikeasuhteisuus)

(2023/C 173/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Asianosaiset

Valittajat: Willy Hermann Service GmbH ja DI

Vastapuoli: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Määräysosa

Unionin oikeutta on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan hallintotuomioistuin, joka käsittelee yhtiölle ja sen johtajalle vuosittaisen tilinpäätösten julkaisematta jättämisen vuoksi määrättyjen uhkasakkojen perimistä koskevaa asiaa, on sidottu sellaiseen siviilituomioistuimen lainvoimaiseksi tulleeeseen ratkaisuun, jolla uhkasakot määrättiin ja niiden suuruus vahvistettiin sen turvaamiseksi, että tietyn tyyppisten yritysten vuosittain päätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU 30 ja 51 artiklaan, sellaisina kuin nämä on saatettu osaksi kansallista oikeutta, perustuvia velvoitteita noudatetaan.

(¹) Jättämispäivä 24.8.2022.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt
5.2.2022 – QI v. Santander Bank Polska S.A.**

(Asia C-76/22)

(2023/C 173/11)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: QI

Vastaaja: Santander Bank Polska S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2014/17/EU ⁽¹⁾ 25 artiklan 1 kohtaa tulkittava samoin kuin direktiivin 2008/48/EY ⁽²⁾ 16 artiklan 1 kohtaa eli onko tätä säännöstä tulkittava siten, että kuluttajan oikeus vähennykseen kiinnitysluoton kokonaiskustannuksista kiinnitysluoton ennaikaisen takaisinmaksun yhteydessä kattaa kaikki kuluttajalle aiheutuneet kustannukset, lainan myöntämisestä perittävä palkkio mukaan luettuna?
- 2) Onko direktiivin 2014/17/EU 25 artiklan 1 kohdassa säädettyä veloitetta vähentää kiinnitysluoton kokonaiskustannuksia kiinnitysluoton ennaikaisen takaisinmaksun yhteydessä tulkittava siten, että kiinnitysluoton kokonaiskustannuksia on vähennettävä lainan ennaikaisen takaisinmaksupäivän ja alun perin lainan takaisinmaksupäiväksi sovitun päivän välisen ajan pituuden ja luoton alun perin sovitun nostopäivän ja luoton täyden takaisinmaksupäivän välisen ajan pituuden suhteen mukaisesti, vai onko luoton kokonaiskustannusten vähennyksen oltava suhteessa luotonantajan odottamien etujen menettämiseen, toisin sanoen luoton ennaikaisen takaisinmaksun jälkeen jäljellä olevien korkojen (jotka maksetaan ajalta luoton todellisesta täydestä takaisinmaksusta alun perin sovittuun täyteen takaisinmaksupäivään) ja korkojen, jotka maksetaan koko alun perin sovitulta sopimuksen voimassaoloajalta (luoton nostopäivästä luoton sovittuun täyteen takaisinmaksupäivään) välisen suhteen mukaisesti?

⁽¹⁾ Kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 4.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL 2014, L 60, s. 34).

⁽²⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 87/102/ETY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

**Valitus, jonka Asociación de Delineantes de Hacienda on tehnyt 18.8.2022 unionin yleisen
tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda v. Espanja,
13.7.2022 antamasta määräyksestä**

(Asia C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Asociación de Delineantes de Hacienda (edustaja: D. Álvarez Cabrera, abogado)

Muu osapuoli: Espanjan kuningaskunta

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 17.3.2023 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Hijos de Moisés Rodríguez González, SA on tehnyt 16.9.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González v. EUIPO – Irlanti ja Ornuá (La Irlandesa 1943), 29.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (edustaja: asianajaja J. García Domínguez)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Irlanti ja Ornuá Co-operative Ltd

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) totesi 8.3.2023 antamallaan määräyksellä, että valitusta ei oteta tutkittavaksi ja että Hijos de Moisés Rodríguez González vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka G-Core Innovations Sàrl on tehnyt 28.11.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-454/21, G-Core Innovations v. EUIPO – Coretransform (G CORELABS), 28.9.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: G-Core Innovations Sàrl (edustaja: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Coretransform

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on päättänyt 23.3.2023 antamallaan määräyksellä, että valituslupaa ei myönnetä ja että G-Core Innovations Sàrl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Primagran sp. z o.o. on tehnyt 29.11.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-624/21, Primagran v. EUIPO – Primagaz (primagran), 22.9.2022 antamasta määräyksestä

(Asia C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Primagran sp. z o.o. (edustaja: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on päättänyt 24.3.2023 antamallaan määräyksellä, että valituslupaa ei myönnetä ja että Primagran sp. z o.o. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 20.12.2022 – M.S.G. ym. v. Banco Santander, S. A.

(Asia C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: M.S.G. ym.

Vastaaja: Banco Santander, S. A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan säännöksiä, luettuina yhdessä direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 53 artiklan 1 ja 3 kohdan, 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan sekä 64 artiklan neljännen kohdan b alakohdan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että sen jälkeen kun kriisinratkaisumenettelyn kohteena olevan luottolaitoksen huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat (toissijaisen pääoman instrumentit), jotka eivät olleet erääntyneet ennen tämän kriisinratkaisumenettelyn aloittamista, on muunnettu osakkeiksi ja ne on sittemmin luovutettu ilman tosiasiallista vastiketta, näitä huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettuja joukkovelkakirjoja ennen tämän kriisinratkaisumenettelyn aloittamista ostaneet henkilöt ajavat tätä yhteisöä tai sen seuraajana olevaa yhteisöä vastaan kannetta, jossa vaaditaan näiden huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen merkitsemistä koskevan sopimuksen toteamista pätemättömäksi ja huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen merkitsemisestä maksetun hinnan palauttamista korkoineen, jotka ovat kertyneet kyseisen sopimuksen tekemispäivästä lukien?

⁽¹⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 22.12.2022 – M.C.S. v. Banco Santander, SA

(Asia C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M.C.S.

Vastaaja: Banco Santander, S. A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi yhteisölle, joka on seurannut Banco Popolaria sellaisen pääomainstrumentin (etuoikeutetut osakkeet) hankinnan pätemättömyyden seurauksena, joka muunnettiin lopuksi osakkeiksi ennen kuin Banco Popolaria koskevat kriisinratkaisutoimenpiteet oli toteutettu (7.6.2017), voitaisiin pitää saatavana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59⁽¹⁾ 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu alaskirjausta koskeva säännös, koska kyseessä ovat ”erääntymättömät” velvoitteet tai saatavat, joten ne katsottaisiin suoritetuiksi, eikä niihin voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä velvoite perustuisi, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”erääntynyt” velvoite (direktiivin 53 artiklan 3 kohta) tai ”jo erääntynyt saatava” pankkia koskevan kriisinratkaisun ajankohtana (60 artiklan 2 kohdan b alakohta), jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Santanderilta, vaikka osakkeet olisi alaskirjattu tai mitätöity, sillä perusteella, että se on Banco Popolarin seuraaja, siinäkin tapauksessa, että vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

(¹) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.12.2022 – FSC v. Banco Santander SA

(Asia C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FSC

Vastaaja: Banco Santander SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi Banco Popolarin seuraajayhteisölle, jos se määrättäisiin suorittamaan korvausta sellaisen vahingonkorvauskanteen seurauksena, joka perustuu siihen, että se on markkinoinut rahoitustuotetta (huonommalla etuoikeudella liikkeeseen lasketut joukkolainat, jotka ovat välttämättä muutettavissa saman pankin osakkeiksi), joka ei sisälly Banco Popolaria koskevien kriisinratkaisutoimenpiteiden kohteena oleviin lisäpääoman instrumentteihin, jotka lopuksi muutettiin pankin osakkeiksi ennen pankkia koskeneiden kriisinratkaisutoimenpiteiden hyväksymistä (7.6.2017), voitaisiin pitää velkana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59/EU 53 artiklan 3 kohdan säännös, jonka mukaan velka alaskirjataan tai se lakkaa, kun kyseessä on ”erääntymätön” velvoite tai saatava, joten se katsottaisiin suoritetuksi eikä siihen voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä vahingonkorvauksen määräämistä koskeva tuomio perustuu, oli esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely oli saatettu päätökseen?

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”eräntynyt” velvoite tai saatava – direktiivin 53 artiklan 3 kohta – tai ”jo eräntynyt saatava” pankkia koskevan kriisinratkaisun ajankohtana – 60 artiklan 2 kohdan b alakohta – jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Santanderilta, vaikka osakkeet olisi alaskirjattu tai mitätöity, sillä perusteella, että se on Banco Popularin seuraaja, siinäkin tapauksessa, että vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

(¹) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Bratislava III (Slovakia) on esittänyt 24.1.2023 – NFŠ a.s. v. Slovakian tasavalta, joka toimii Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republikyn välityksellä, ja Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Asia C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Okresný súd Bratislava III

Pääasian asianosaiset

Kantaja: NFŠ a.s.

Vastaajat: Slovakian tasavalta, joka toimii Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republikyn välityksellä, ja Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ministeriön (valtion) ja ilman kilpailumenettelyä valitun yksityisoikeudellisen oikeushenkilön välisiä tuen myöntämistä koskevaa sopimusta ja kauppaa koskevaa aiesopimusta pidettävä direktiivin 2004/18 (¹) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/24 (²) 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina rakennusurakka-sopimuksina, jos tuen myöntämistä koskeva sopimus on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua Euroopan komission hyväksymää valtion myöntämää tukea, tuen myöntämistä koskevaan sopimukseen sisältyviin velvoitteisiin sisältyy valtion velvollisuus myöntää tuki ja yksityisoikeudellisen oikeushenkilön velvollisuus rakentaa rakennus ministeriön määrittelemien ehtojen mukaisesti ja luovuttaa osa rakennuksesta urheilujärjestön käyttöön, ja aiesopimukseen sisältyviin velvoitteisiin sisältyy yksityisoikeudellisen oikeushenkilön yksipuolinen optio, johon sisältyy valtion velvollisuus ostaa rakennettu rakennus, ja nämä sopimukset muodostavat ministeriön ja yksityisoikeudellisen oikeushenkilön keskinäisten velvoitteiden ajallisesti ja sisällöllisesti toisiinsa kytkeytyvän kehyksen?
- 2) Ovatko direktiivin 2004/18 1 artiklan 2 kohdan b alakohta ja direktiivin 2014/24 2 artiklan 6 kohdan c alakohta esteenä jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä olevalle säännökselle, jonka mukaan oikeustoimi, joka on sisältönsä tai tarkoituksensa puolesta lain vastainen, kiertää lakia tai loukkaa hyviä tapoja, on mitätön (eli alusta alkaen/ex tunc), jos lainvastaisella toimella rikotaan vakavasti julkisia hankintoja koskevia periaatteita?
- 3) Ovatko direktiivin 89/665 (³) 2 d artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 d artiklan 2 kohta esteenä jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä olevalle säännökselle, jonka mukaan oikeustoimi, joka on sisältönsä tai tarkoituksensa puolesta lain vastainen, kiertää lakia tai loukkaa hyviä tapoja, on mitätön (eli alusta alkaen/ex tunc), jos lainvastaisella toimella rikotaan (kierretään) vakavasti julkisia hankintoja koskevia periaatteita, kuten pääasiassa?

- 4) Onko direktiivin 2004/18 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja direktiivin 2014/24 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kauppaa koskevan aiesopimuksen oikeudellisille vaikutuksille *ex tunc*?

- (¹) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).
- (²) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).
- (³) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EUVL 1989, L 395, s. 33).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.1.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) asiassa T-469/20, Alankomaiden kuningaskunta v. komissio, 16.11.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky, H. van Vliet ja I. Georgiopoulos)

Muu osapuoli: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) asiassa T-469/20, Alankomaiden kuningaskunta v. komissio, 16.11.2022 antaman tuomion (EU:T:2022:713)
- hylkää neljännen ja viidennen kanneperusteen asiassa T-469/20
- käyttää Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä myönnettyä toimivaltaansa, ratkaisee asian itse lopullisesti ja toteaa, että kanne on kokonaisuudessaan perusteeton, ja
- velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää yhden valitusperusteen, joka jakautuu kahteen osaan.

Ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetussa komission päätöksessä (jäljempänä riidanalainen päätös) (¹) toimenpide todettiin sisämarkkinoille soveltuvaksi, mutta siinä ei otettu lopullisesti kantaa siihen, onko kyseinen toimenpide SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki.

Valitusperusteen ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissio voi antaa asetuksen 2015/1589 (²) 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen vain, jos se ensin lausuu siitä, onko toimenpide valtiontuki. Komissio katsoo, että unionin oikeuden erilaiset tulkintamenetelmät eivät tue tällaista päätelmää. Komissio väittää erityisesti, että riidanalainen tuomio on vastoin unionin lainsäätäjän tarkoitusta saada nopeasti selvyyttä siihen, soveltuvatko toimenpiteet sisämarkkinoille. Mikäli tuomio jäisi voimaan, voisi tämä johtaa siihen, että komissiolla olisi velvollisuus tutkia pitkään ja turhaan sitä, sisältääkö tietty toimenpide kaikki SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut seikat, siitä huolimatta, että se on jo vakuuttunut siitä, että toimenpide soveltuu sisämarkkinoille.

Valitusperusteen toisessa osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta. Päätöksellä päinvastoin lisättiin oikeusvarmuutta, kun siinä todettiin, että toimenpide on sisämarkkinoille soveltuva, heti, kun komissio oli tullut tähän johtopäätökseen.

- (¹) Valtiontuesta SA.54537 (2020/NN) – Alankomaat – Kielto käyttää kivihiiltä sähköntuotannossa Alankomaissa – 12.5.2020 annettu komission päätös C(2020) final 2998.
- (²) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 3.2.2023 – WY v. Laudamotion GmbH ja Ryanair DAC

(Asia C-54/23, Laudamotion ja Ryanair)

(2023/C 173/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WY

Vastapuolet: Laudamotion GmbH ja Ryanair DAC

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 (¹) 5, 6 ja 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttyä vähintään kolme tuntia yleensä poissuljettu, jos matkustaja käyttää pitkän viivästyksen uhatessa itse varaamaansa korvaavaa lentoa ja saapuu siten lopulliseen määräpaikkaansa alle kolme tuntia myöhässä, vai onko tällaisessa tapauksessa joka tapauksessa mahdollista saada korvaus, jos jo ennen sitä ajankohtaa, jolloin matkustajan on viimeistään ilmoitauduttava lähtöselvitykseen, on olemassa riittävällä tavalla varmennettuja viitteitä siitä, että saapuminen lopulliseen määräpaikkaan viivästyy vähintään kolme tuntia?
- 2) Jos kysymykseen 1 on vastattava viimeksi mainitulla tavalla: edellyttääkö asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttyä vähintään kolme tuntia edellä mainitussa tilanteessa sitä, että matkustaja ilmoittautuu asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ajoissa lähtöselvitykseen?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästyksen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 2.2.2023 – JH v. Policejní prezidium

(Asia C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JH

Vastapuoli: Policejní prezidium

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Millaista eri ryhmiin kuuluvien yksittäisten rekisteröityjen erottamista edellytetään direktiivin 2016/680 (1) 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai 6 artiklassa, kun sitä tulkitaan yhdessä 10 artiklan kanssa? Onko henkilötietojen käsittelyn minimoimista koskevan veloitteen ja eri henkilötietoryhmien erottamista koskevan veloitteen mukaista, että kansallisessa lainsäädännössä sallitaan geneettisten tietojen kerääminen kaikista henkilöistä, joita epäillään tai syytetään tahalliseksi rikoksesta?
- 2) Onko direktiivin 2016/680 4 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista, että poliisiviranomaiset arvioivat rikosten ennalta estämisen, tutkimisen tai paljastamisen yleisen tarkoituksen perusteella DNA-profiilin jatkuvan säilyttämisen tarpeellisuuden sisäisten ohjesääntöjensä mukaisesti, mikä käytännössä tarkoittaa usein arkaluonteisten henkilötietojen säilyttämistä määräämättömän ajan ilman, että tällaisten henkilötietojen säilyttämiselle asetetaan mitään enimmäisrajaa? Jos tämä ei ole direktiivin mukaista, millä kriteereillä, jos sellaisia on, olisi arvioitava tätä tarkoitusta varten kerättyjen ja säilytettyjen henkilötietojen säilyttämisen ajallista sopivuutta?
- 3) Jos kyseessä ovat direktiivin 2016/680 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvat erityisen arkaluonteiset henkilötiedot, mikä on tietojen hankkimista, säilyttämistä ja poistamista koskevien niiden aineellisten tai menettelyllisten edellytysten vähimmäislaajuus, joita on säänneltävä "sitovilla yleisillä säännöillä" jäsenvaltion lainsäädännössä? Voiko myös oikeuskäytäntö olla direktiivin 2016/680 8 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä 10 artiklan kanssa, tarkoitettua "jäsenvaltion lainsäädäntöä"?

(1) Luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680 (EUVL 2016, L 119, s. 89).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 6.2.2023 – Pedro Francisco v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Asia C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pedro Francisco

Vastapuoli: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2004/38/EY (1) 27 artiklaa tulkittava siten, että asianomaisen henkilön oma käyttäytyminen voidaan perustaa poliisin rekisteriin arvioitaessa, onko kyse todellisesta uhasta, vaikka sen toteen näyttäminen on rikosasian oikeudenkäynnin tarkoituksena?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 27 artiklan perusteella katsottava, että valtion viranomaisten on mainittava nimenomaisesti ja yksityiskohtaisesti rekisterin perusteena olevat teot ja vireille pannut oikeudelliset menettelyt sekä se, mihin ne ovat johtaneet, sen osoittamiseksi, ettei kyse ole pelkistä alustavista epäilyistä?

(1) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) – EUVL L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 6.2.2023 – Sagrario ym. v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Asia C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Vastapuoli: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kattavatko [direktiivin 2003/86/EY] ⁽¹⁾ 15 artiklan 3 kohdan loppuosassa ja 17 artiklassa tarkoitetut ”erityisen vaikeat olosuhteet” automaattisesti kaikki olosuhteet, joissa on kyse alaikäisestä lapsesta, ja/tai olosuhteet, jotka vastaavat kyseisessä 15 artiklassa tarkoitettuja olosuhteita?
- 2) Onko kansallinen säännöstö, jossa ei säädetä erillisen oleskeluluvan myöntämisestä sen varmistamiseksi, että perheenyhdistämisen kohteena olevat perheenjäsenet eivät joudu tällaisissa erityisen vaikeissa olosuhteissa hallinnollisesti sääntöjenvastaiseen tilanteeseen, direktiivin 15 artiklan 3 kohdan loppuosan ja 17 artiklan mukainen?
- 3) Voidaanko direktiivin 15 artiklan 3 kohdan loppuosaa ja 17 artiklaa tulkita siten, että tämä oikeus erilliseen oleskelulupaan on olemassa silloin, jos perheenyhdistämisen kohteena oleva perhe jää itsestään riippumattomista syistä ilman oleskelulupaa?
- 4) Onko kansallinen säännöstö, jossa ei säädetä direktiivin 17 artiklassa tarkoitettujen olosuhteiden tarpeellisesta ja pakollisesta arvioimisesta ennen perheenyhdistämisen kohteena olevien perheenjäsenien oleskeluluvan uusimatta jättämistä, direktiivin 15 artiklan 3 kohdan ja 17 artiklan mukainen?
- 5) Onko kansallinen säännöstö, jossa ei säädetä perheenyhdistämisen kohteena olevan henkilön oleskeluluvan epäämistä tai uusimatta jättämistä edeltävästä erityisestä alaikäisten lasten kuulemismenettelystä, kun perheenkokoajan oleskelulupa on evätty tai jätetty uusimatta, direktiivin 15 artiklan 3 kohdan ja 17 artiklan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ja 8 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47, 24 ja 7 artiklan ja 33 artiklan 1 kohdan mukainen?
- 6) Onko kansallinen säännöstö, jossa ei säädetä perheenyhdistämisen kohteena olevan aviopuolison oleskeluluvan epäämistä tai uusimatta jättämistä edeltävästä menettelystä, jossa tämä voisi vedota direktiivin 17 artiklassa tarkoitettuihin olosuhteisiin ja vaatia, että hänelle annetaan mahdollisuus jatkaa oleskelua aiemman oleskelunsa keskeytymättä, kun perheenkokoajan oleskelulupa on evätty tai jätetty uusimatta, direktiivin 15 artiklan 3 kohdan ja 17 artiklan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ja 8 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47, 24 ja 7 artiklan ja 33 artiklan 1 kohdan mukainen?

⁽¹⁾ Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/86/EY (EUVL 2003, L 251, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 8.2.2023 – MK v. K GmbH

(Asia C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MK

Vastapuoli: K GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (EU) 2016/679⁽¹⁾ 88 artiklan 1 kohdan nojalla annettua kansallisen oikeuden säännöstä, kuten esimerkiksi liittovaltion tietosuojalain (Bundesdatenschutzgesetz, jäljempänä BDSG) 26 §:n 4 momenttia, jonka mukaan työehtosopimukseen perustuva työntekijöiden henkilötietojen, mukaan lukien erityiset henkilötietoryhmät, käsittely on työsuhteen yhteydessä sallittua, jolloin on noudatettava asetuksen (EU) 2016/679 88 artiklan 2 kohtaa, tulkittava siten, että myös muita asetuksen (EU) 2016/679 säännöksiä, kuten esimerkiksi 5 artiklaa, 6 artiklan 1 kohtaa sekä 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa, on aina noudatettava?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Voidaanko asetuksen (EU) 2016/679 88 artiklan 1 kohdan nojalla annettua kansallisen oikeuden säännöstä, kuten BDSG:n 26 §:n 4 momenttia, tulkita siten, että työehtosopimuksen osapuolilla (tässä tapauksessa paikallisen sopimuksen osapuolilla) on asetuksen (EU) 2016/679 5 artiklassa, 6 artiklan 1 kohdassa sekä 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua käsittelyn tarpeellisuutta arvioitaessa harkintavalta, joka voi olla vain rajoitetusti tuomioistuINVALVONNAN kohteena?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

missä määrin tuomioistuINVALVONTA voidaan tällaisessa tapauksessa rajoittaa?

4) Onko asetuksen (EU) 2016/679 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että henkilöllä on oikeus saada korvaus aineettomasta vahingosta jo silloin, kun hänen henkilötietojaan on käsitelty asetuksen (EU) 2016/679 säännösten vastaisesti, vai edellyttääkö oikeus saada korvausta aineettomasta vahingosta tämän lisäksi, että rekisteröity osoittaa, että hänelle on aiheutunut – jossain määrin merkittävä – aineeton vahinko?

5) Onko asetuksen 2016/679 82 artiklan 1 kohta luonteeltaan erityis- tai yleisestävä, ja onko tämä otettava huomioon arvioitaessa asetuksen (EU) 2016/679 82 artiklan 1 kohdan nojalla korvattavan aineettoman vahingon, jonka rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on velvollinen maksamaan, suuruutta?

6) Onko rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän tuottamuksen asteella merkitystä arvioitaessa asetuksen 2016/679 82 artiklan 1 kohdan nojalla korvattavan aineettoman vahingon suuruutta? Erityisesti, voidaanko rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän tuottamuksen puuttuminen tai vähäinen tuottamus ottaa huomioon tämän hyväksi?

⁽¹⁾ Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) (EUVL 2016 L 119, s. 1),

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 7.2.2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou ja KH ym. v. Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias ja Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Asia C-66/23)

(2023/C 173/26)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Elliniki Ornithologiki Etaireia (Kreikan lintutieteellinen yhdistys)

Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (Egeanmeren ympäristöjärjestöjen verkostoyhdistys)

Perivallontikos Syllogos Rethymnou (Réthymnonin ympäristöjärjestö)

Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou (Thronos Klisidoun kulttuurijärjestö)

KH ym.

Vastaajat: Ypourgos Esoterikon (sisäasioista vastaava ministeriö)

Ypourgos Oikonomikon (taloudesta vastaava ministeriö)

Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (kehityksestä ja investoinneista vastaava ministeriö)

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (ympäristö- ja energia-asioista vastaava ministeriö)

Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (maatalouden kehittämistä ja elintarvikehuollosta vastaava ministeriö)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa, luettuina yhdessä direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä perusteluissa esitetyn kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa säädetään, että erityissuojelualueiden luonnonvaraisten lintulajien ja niiden elinympäristöjen erityisiä suojelu-, säilyttämis- ja ennallistamistoimia sovelletaan vain "indikaattorilajeihin", joilla tarkoitetaan ainoastaan direktiivin 2009/147/EY liitteessä I lueteltuja luonnonvaraisia lintulajeja ja kullakin erityissuojelualueella säännöllisesti esiintyviä muuttolintuja, joita yhdessä kansallisen lainsäädännön mukaisten erityissuojelualueiden luokitteluperusteiden kanssa käytetään indikaattoreina, joiden perusteella jokin alue nimetään erityissuojelualueeksi?
- 2) Vaikuttaako edellä esitettyyn kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että edellä mainitut toimenpiteet, jotka koskevat erityissuojelualueilla tapahtuvaa luonnonvaraisten lintulajien ja niiden elinympäristöjen erityistä suojelua, säilyttämistä ja ennallistamista, ovat pohjimmiltaan erityissuojelualueiden perustason varotoimia ("ennakkosuojelutoimenpiteitä"), joita sovelletaan horisontaalisesti, toisin sanoen kaikkiin erityissuojelualueisiin, ja että Kreikan oikeusjärjestyksessä ei ole toistaiseksi säädetty kutakin erityissuojelualuetta erikseen koskevista hoitosuunnitelmista, joissa asetettaisiin tavoitteet ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen suotuisan suojelutason saavuttamiseksi tai varmistamiseksi kunkin erityissuojelualueen ja sen lajiston osalta?
- 3) Vaikuttaako kahteen edelliseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että direktiivin 2011/92/EU⁽³⁾ mukaisen hankkeiden ja toimien ympäristövaikutusten arviointivelvollisuuden ja direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2–4 kohdan mukaisen "asianmukaisen arvioinnin" perusteella kaikki direktiivin 2009/147/EY liitteessä I luetellut lajit tai kullakin erityissuojelualueella säännöllisesti esiintyvät muuttolinnut rekisteröidään kunkin julkisen tai yksityisen hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä?

⁽¹⁾ Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY (kodifioitu toisinto) (EUVL 2010, L 20, s. 7).

⁽²⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL 1992, L 206, s. 7).

⁽³⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU (kodifikaatio) (EUVL 2012, L 26, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 15.2.2023 – Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija" v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"

Vastaaja: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että voittoa tavoittelematonta järjestöä, jonka toiminnan tavoitteena on Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitettujen valtiontukiohjelmien toteuttaminen, on pidettävä liiketoimintaa harjoittavana verovelvollisena?
- 2) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 28 artiklaa tulkittava siten, että järjestö, joka ei käytännössä suorita koulutuspalveluja, on kuitenkin rinnastettava palvelun suorittajaan, jos palvelut ostetaan toiselta talouden toimijalta, jotta mahdollistetaan Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitetun valtiontukihankkeen toteuttaminen?
- 3) Kun palvelun suorittaja saa palvelun vastaanottajalta vain osittaisen (30 prosenttia) vastikkeen suoritetusta palvelusta ja loput palvelun arvosta suoritetaan Euroopan aluekehitysrahastosta maksettavalla tuella, onko neuvoston direktiivin 2006/112/EY 73 artiklassa tarkoitettuna verollisena vastikkeena pidettävä koko summaa, jonka palvelun suorittaja saa sekä palvelun vastaanottajalta että kolmannelta osapuolelta tuen muodossa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Groß-Gerau (Saksa) on esittänyt 23.2.2023 – PU v. SmartSport Reisen GmbH

(Asia C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Groß-Gerau

Pääasian asianosaiset

Kantaja: PU

Vastaaja: SmartSport Reisen GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetään, siltä osin kuin on kyse matkasopimusasioista, kansainvälisen toimivallan lisäksi kansallisten tuomioistuinten alueellisesta toimivallasta, joka pääasiallisesti käsittelevän tuomioistuimen on otettava huomioon, mikäli kuluttajan, joka on matkustaja, ja hänen sopimuspuolensa, joka on matkanjärjestäjä, kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa, mutta matkakohde ei sijaitse tässä jäsenvaltiossa vaan ulkomailla, mistä seuraa, että kuluttaja voi paitsi vedota kansallisiin toimivaltasääntöihin myös nostaa sopimukseen perustuvia vaatimuksia koskevan kanteen matkanjärjestäjää vastaan kotipaikkansa tuomioistuimessa?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

Valitus, jonka Autoridad Portuaria de Bilbao on tehnyt 22.2.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. komissio, 14.12.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Autoridad Portuaria de Bilbao (edustajat: asianajajat D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja X. Codina García-Andrade)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava kolmessa valitusperusteessa esitetyistä syistä ja kyseisessä tuomiossa on todettava olevan oikeudellinen virhe
- asia on ratkaistava aineellisesti perussäännön 61 artiklan ja työjärjestyksen 170 artiklan nojalla siten, että Autoridad Portuaria de Bilbaon ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus riidanalaisten päätösten kumoamisesta hyväksytään
- komissio on velvoitettava korvaamaan Autoridad Portuaria de Bilbaon oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että nyt vireillä olevassa unionin tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste:

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa on SEUT 107 artiklan ensimmäisen kohdan virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä hyväksyttiin se, että komissio ei arvioinut Biskajan maakunnan verovapautusta (Exención Fiscal de Bizkaia) monitahoisena kokonaisuutena, kun se totesi tämän merkitsevän etua.

Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa tueksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnissa, joka johti päätelmään siitä, ettei kyse ole monitahoisesta toimenpiteestä, tukeudutaan yksinomaan muodollisiin perusteluihin, vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on edellytetty aineellista arviointia.

Toinen valitusperuste:

Valituksenalaista tuomioita rasittaa valittajan mukaan SEUT 107 artiklan, asetuksen 2015/1589⁽¹⁾ ja sitä tulkitsevan oikeuskäytännön – kun niitä kaikkia luetaan yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan, SEUT 296 artiklan sekä perusoikeuskirjan 41 artiklan kanssa – virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä katsotaan, että komission ei tarvitse suorittaa käytettävissä olevien tietojen kattavaa arviointia, jos on selvää, että tukiohjelmalla on yksi ainoa edunsaaja.

Valittaja väittää toisen valitusperusteensa tueksi, että se, että Biskajan maakunnan verovapautuksella on yksi ainoa edunsaaja (Autoridad Portuaria de Bilbao) on yleisesti tunnettu seikka, joka vahvistetaan Espanjan oikeusjärjestyksessä. Tällaisessa tapauksessa komission olisi pitänyt suorittaa käytettävissä olevien tietojen kattava arviointi, vaikka toimenpidettä voidaan pitää asetuksessa 2015/1589 tarkoitettuna tukiohjelmalla. Tämä käy valittajan mukaan ilmi oikeuskäytännön, jossa hyväksytään se, ettei komissio suorita tällaista arviointia, alkuperäisestä tarkoituksesta, tulkittuna SEU 4 artiklan 3 kohdan, SEUT 296 artiklan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan valossa.

Kolmas valitusperuste:

Valituksenalaista tuomiota rasittaa valittajan mukaan SEUT 108 artiklan ja asetuksen 2015/1589 – luettuina yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa – virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä katsotaan, että komission velvollisuudet ovat yhteistyömenettelyssä vähäisemmät kuin tutkintamenettelyssä.

Valittaja väittää kolmannen valitusperusteensa tueksi, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa todetaan mitenkään perustelematta, että asetuksen 2015/1589 21 artiklassa tarkoitettussa yhteistyömenettelyssä jäsenvaltiolla on heikommat takeet kuin tutkintamenettelyssä. Tästä syystä se väittää sekä yhtäältä asetuksen 2015/1589 21–23 artiklan sanamuodon että toisaalta SEUT 108 artiklan, johon asetuksessa 2015/1589 tarkoitettu yhteistyömenettely perustuu, ja SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatteen läheisen yhteyden vuoksi on katsottava, että komission olisi pitänyt arvioida jäsenvaltion toimittamat tiedot.

(¹) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetusta (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
28.2.2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Asia C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Virgilijus Valančius

Vastaaja: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellytetäänkö Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 254 artiklassa, luettuna yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan kanssa, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen jäsenet valitaan henkilöistä, ”joiden riippumattomuus on kiistaton ja jotka ovat päteviä korkeaan tuomarin virkaan”, että ehdokas Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen nimitystä varten valitaan Euroopan unionin jäsenvaltiossa yksinomaan ammatillisen pätevyyden perusteella?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen käytäntö, jossa tietyn ehdokkaan valinnan avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltion hallitus, joka on vastuussa ehdokkaan esittämisestä Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tehtävään nimittämistä varten, perustaa ehdokkaiden arviointia varten riippumattoman asiantuntijaryhmän, joka haastateltuaan kaikkia ehdokkaita laatii heistä luettelon, jossa ehdokkaat on pantu paremmuusjärjestykseen, etukäteen vahvistettujen selkeiden ja objektiivisten valintakriteerien perusteella ja etukäteen ilmoitettujen edellytysten mukaisesti esittää hallitukselle ehdokasta, joka on asetettu kyseisessä luettelossa ensimmäiselle sijalle ammatillisen pätevyytensä perusteella, mutta hallitus esittää nimitettäväksi Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomariksi toista ehdokasta kuin sitä, joka on paremmuusjärjestykseen perustuvassa luettelossa ensimmäisellä sijalla, yhteensopiva sen vaatimuksen kanssa, että tuomarin riippumattomuuden on oltava kiistaton, ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 254 artiklassa, luettuna yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan kanssa, tuomarin tehtävälle asetettujen muiden vaatimusten kanssa, kun otetaan huomioon se seikka, että tuomari, joka on saatettu nimittää lainvastaisesti, saattaa vaikuttaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisuihin?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 1.3.2023 –
Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie
na Natsionalnata agentsia za prihodite v. Legafact EOODX**

(Asia C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kassaatiovalittaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Kassaatiomenettelyn vastapuoli: Legafact EOOD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallinen säännöstö, jonka nojalla yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112 (1) XII osaston 1 luvussa tarkoitetun verovapautuksen osalta verovelvollisia kohdellaan eri tavalla sen mukaan, kuinka nopeasti niiden liikevaihto saavuttaa rajan, jonka ylittyessä niiden edellytetään rekisteröityvän arvonlisäverovelvollisiksi, ristiriidassa Euroopan unionin yhteisen arvonlisäverojärjestelmän lähtökohtien kanssa?
- 2) Onko direktiivi 2006/112 esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan se, onko luovutus vapautettu verosta direktiivin 2006/112 XII osaston 1 luvun nojalla, riippuu siitä, onko luovutuksen suorittaja täyttänyt määräajassa lakisääteisen velvollisuutensa hakea arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröimistä?
- 3) Minkä arvonlisäverodirektiivin tulkintaan perustuvien kriteerien mukaan on ratkaistava, onko mainittua säännöstöä, jonka mukaan verovelka syntyy, jos verovelvollinen toimittaa arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröimistä koskevan hakemuksen myöhässä tilanteessa, jossa sillä on velvollisuus rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi, pidettävä seuraamusluonteisena?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 3.3.2023 – Müller
Reisen GmbH v. Stadt Olsberg**

(Asia C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Oikaisuvaatimuksen tekijä ja valittaja: Müller Reisen GmbH

Vastapuoli ja valitusasian vastapuoli: Stadt Olsberg

Muu osapuoli: Tuschen Transporte

Ennakkoratkaisukysymys

Kun otetaan huomioon SEUT 14 artikla, onko direktiivin 2014/24/EU⁽¹⁾ 32 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava suppeasti siten, että yleishyödyllisiä palveluja koskeva hankintasopimus voidaan tehdä äärimmäisen kiireen vuoksi neuvottelumenettelyssä, josta ei julkaista ilmoitusta, myös silloin, kun tietty tapahtuma on hankintaviranomaisen ennakoitavissa ja kun on katsottava, että seikat, jotka hankintaviranomainen esittää äärimmäisen kiireen perusteiksi, johtuvat hankintaviranomaisesta?

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

Kanne 17.3.2023 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta

(Asia C-165/23)

(2023/C 173/33)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Gr. Koleva ja C. Hermes)

Vastaaja: Bulgarian tasavalta

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeusriita koskee sitä, ettei Bulgarian tasavalta ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014⁽¹⁾ (jäljempänä asetus) 13 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä 14 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Asetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan Bulgarian tasavallan olisi pitänyt 13.1.2018 mennessä perustaa niiden haitallisten vieraslajien, joilla on merkitystä unionin kannalta, seurantajärjestelmä tai lisätä se olemassa olevaan järjestelmäänsä, jolla selvitys-, seuranta- tai muita menettelyjä käyttäen kerätään ja kirjataan tietoja haitallisten vieraslajien esiintymisestä ympäristössä, jotta voidaan ehkäistä ennalta haitallisten vieraslajien leviäminen unioniin tai unionissa. Seurantajärjestelmän on vastattava asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Asetuksen 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaan Bulgarian tasavallan olisi pitänyt 13.7.2019 mennessä laatia ja toteuttaa yksi toimintasuunnitelma tai toimintasuunnitelmien kokonaisuus ja toimittaa se/ne viipymättä komissiolle.

Bulgarian tasavalta ei ole täyttänyt edellä mainittuja velvoitteita.

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

(1) toteaa, ettei Bulgarian tasavalta ole noudattanut asetuksen 14 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut (tai sisällyttänyt olemassaolevaan järjestelmäänsä) niitä haitallisia vieraslajeja, joilla on merkitystä unionin kannalta, koskevaa seurantajärjestelmää, joka vastaa asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia

(2) toteaa, ettei Bulgarian tasavalta ole noudattanut asetuksen 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä pannut täytäntöön yhtä toimintasuunnitelmaa tai toimintasuunnitelmien kokonaisuutta eikä toimittanut sitä/niitä viipymättä komissiolle

(3) velvoittaa Bulgarian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL 2014, L 317, s. 35.

Kanne 17.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-167/23)

(2023/C 173/34)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchagiar ja C. Hermes)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Kreikka ei ole noudattanut asetuksen N:o 1143/2014 (¹) 14 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 13 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä niitä haitallisia vieraslajeja, joilla on merkitystä unionin kannalta, koskevan seurantajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi eikä ensisijaisia väyliä koskevan toimintasuunnitelman, jonka tarkoituksena on ehkäistä ennalta haitallisten vieraslajien tahaton tuonti ja leviäminen, laatimiseksi, täytäntöönpanemiseksi ja toimittamiseksi komissiolle,
- Kreikka on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Kreikka ei ole ottanut käyttöön (eikä sisällyttänyt olemassaolevaan järjestelmäänsä) niitä haitallisia vieraslajeja, joilla on merkitystä unionin kannalta, koskevaa seurantajärjestelmää asetuksen N:o 1143/2014 14 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla. Koska seurantajärjestelmää ei ole, Kreikka ei ole myöskään noudattanut niitä olennaisia vaatimuksia, jotka tällaisen järjestelmän on kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaan täytettävä.

Lisäksi komissio katsoo, että Kreikka ei ole laatinut eikä pannut täytäntöön yhtä toimintasuunnitelmaa tai toimintasuunnitelmien kokonaisuutta eikä toimittanut sitä/niitä viipymättä komissiolle. Niinpä Kreikka ei ole noudattanut mainitun asetuksen 13 artiklan 2 ja 5 kohtaa.

Näistä syistä Kreikka on komission mukaan jättänyt noudattamatta asetuksen N:o 1143/2014 14 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 13 artiklan 2 ja 5 kohtaa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta.

(¹) Haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1143/2014 (EUVL 2014, L 317, s. 35).

Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-172/23)

(2023/C 173/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

- On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ⁽¹⁾ 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut ja toteuttanut ensisijaisia väyliä koskevia toimintasuunnitelmia eikä toimittanut niitä viipymättä komissiolle
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaan Irlannin oli kolmen vuoden kuluessa unionin luettelon hyväksymisestä laadittava, toteutettava ja toimitettava komissiolle toimintasuunnitelmat, jotka koskevat unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien tahattoman tuonnin ja leviämisen ensisijaisia väyliä, jotka yksilöidään asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklan 1 kohdan nojalla. Komissio hyväksyi asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklassa tarkoitetun luettelon 13.7.2016, joten kolmen vuoden määräaika päättyi 13.7.2019.

Irlanti yksilöi kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdan nojalla kolme ensisijaista väylää (huvikalastus, huviveneily ja elinympäristöihin liittyvät materiaalikuljetukset).

Irlanti on kuitenkin laatinut ja toimittanut komissiolle toimintasuunnitelmat vain kahdesta sen yksilöimistä kolmesta ensisijaisesta väylästä.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 317, s. 35.

Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-180/23)

(2023/C 173/36)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja P. Messina)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sille direktiivin 2012/34 ⁽¹⁾ 30 artiklan 2 ja 6 kohdan, luettuna yhdessä liitteen V kanssa, mukaan kuuluvia velvoitteitaan, koska se ei ole tehnyt Kreikan viranomaisten ja OSEn, joka on Kreikan rataverkon haltija, välistä sopimusta eikä julkaissut sitä,
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Helleenien tasavalta ei ole tehnyt direktiivin 2012/34 30 artiklassa tarkoitettua sopimusta rataverkon haltijan (OSE) kanssa. Sopimus olisi pitänyt tehdä 16.6.2015 mennessä (direktiivin 64 artikla) ja sen olisi pitänyt sisältää kaikki liitteessä V mainitut seikat.

⁽¹⁾ Yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21.11.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU (EUVL 2012, L 343, s. 32).

Kanne 21.3.2023 – Euroopan komissio v. Maltan tasavalta

(Asia C-181/23)

(2023/C 173/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: C. Ladenburger, E. Montaguti ja J. Tomkin)*Vastaaja:* Maltan tasavalta**Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta**

- toteamaan, että Maltan tasavalta ei ole noudattanut SEUT 20 artiklan ja EUT 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan laatiessaan ja toteuttaessaan institutionaalista ohjelmaa, kuten Maltan kansalaisuuslain, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2020 Maltan kansalaisuuslailla (muutos nro 2) ja vuoden 2020 säännöstellä kansalaisuuden myöntämisestä poikkeuksellisista palveluista, 10 §:n 9 momenttiin perustuvaa Maltan kansalaisuus suorien sijoitusten avulla tehdyistä poikkeuksellisista palveluista -ohjelmaa, jonka avulla kansalaisuus voidaan myöntää vastineena ennalta määrätyistä maksuista tai sijoituksista ilman, että hakijoilla on aito yhteys maahan;
- velvoittamaan Maltan tasavalta korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Maltan kansalaisuuslakiin marraskuussa 2013 tehdyllä muutoksella Malta otti käyttöön ensimmäisen sijoittajien kansalaisuusohjelman vuonna 2014.

Vuoden 2014 järjestelmä korvattiin vuonna 2020 Maltan kansalaisuus suorien sijoitusten avulla tehdyistä poikkeuksellisista palveluista -ohjelmalla. Uusi järjestelmä otettiin käyttöön vuoden 2020 Maltan kansalaisuuslailla (muutos nro 2) ja vuoden 2020 säännöstellä kansalaisuuden myöntämisestä poikkeuksellisista palveluista.

Unionin oikeudessa kielletään kansalliset sijoittajien kansalaisuusjärjestelmät, joiden nojalla jäsenvaltion kansalaisuus voidaan myöntää vastineena ennalta määrätyistä maksuista tai sijoituksista ilman edellytystä aidosta yhteydestä valtion ja asianomaisten henkilöiden välillä.

Komissio katsoo, että Maltan kansalaisuus suorien sijoitusten avulla tehdyistä poikkeuksellisista palveluista -järjestelmä (2020) on tällainen lainvastainen sijoittajien kansalaisuusjärjestely. Sen mukaan laatimalla tällaisen järjestelyn ja ylläpitämällä sitä Malta vaarantaa unionin kansalaisuuden merkityksen ja yhtenäisyyden sekä heikentää niitä SEUT 20 artiklan ja EUT 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen vastaisesti.

Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-191/23)

(2023/C 173/38)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja L. Santiago de Albuquerque)*Vastaaja:* Portugalin tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- 1) toteamaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014⁽¹⁾ 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toteuttanut mainitun asetuksen 13 artiklassa asetetut vaatimukset täyttäviä toimitasuunnitelmia eikä toimittanut niitä viipymättä komissiolle
- 2) velvoittamaan Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaan Portugalin tasavallan oli kolmen vuoden kuluessa sellaisia haitallisia vieraslajeja, joiden katsotaan olevan merkityksellisiä unionin kannalta, koskevan luettelon (jäljempänä unionin luettelo) hyväksymisestä laadittava, toteutettava ja toimitettava komissiolle toimitasuunnitelmat, jotka koskevat kyseisten lajien sen alueelle ja merivesille tapahtuvan tahattoman tuonnin ja leviämisen ensisijaisia väyliä.

Portugalin tasavalta on yksilöinyt 11 ensisijaista väylää, joita varten se on laatinut seitsemän ehdotusta toimitasuunnitelmiksi.

Portugalin tasavalta ei ole kuitenkaan ilmoittanut mainittujen suunnitelmien ennakoitua loppuunsaattamis- ja hyväksymisajankohtaa eikä se ole toimittanut niitä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 317, s. 35.

Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Latvian tasavalta

(Asia C-192/23)

(2023/C 173/39)

Oikeudenkäyntikieli: *latvia*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja I. Naglis)

Vastaaja: Latvian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Latvian tasavalta ei ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014⁽¹⁾ 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut, toteuttanut eikä toimittanut viipymättä komissiolle kaikkia yksilöityjä ensisijaisia leviämisväyliä koskevia toimitasuunnitelmia
- Latvia on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaan Latvian tasavallan oli kolmen vuoden kuluessa unionin luettelon hyväksymisestä laadittava, toteutettava ja toimitettava komissiolle toimitasuunnitelmat, jotka koskevat unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien tahattoman tuonnin ja leviämisen ensisijaisia väyliä, jotka yksilöidään asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklan 1 kohdan nojalla. Komissio hyväksyi asetuksen N:o 1143/2014 13 artiklassa tarkoitetun luettelon 13.7.2016, joten kolmen vuoden määräaika päättyi 13.7.2019.

Latvian tasavalta on yksilöinyt kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdan nojalla ainakin viisi ensisijaista väylää (kasvien osalta puutarhaviljely, toissijainen leviäminen ja akvaariot sekä eläinten osalta toissijainen leviäminen ja karkaaminen suljetuista tiloista).

Latvian tasavalta on kuitenkin laatinut ja toimittanut komissiolle vain yhtä yksilöidystä viidestä ensisijaisesta väylästä koskevan toimintasuunnitelman.

(¹) EUVL 2014, L 317, s. 35.

Kanne 24.3.2023 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-193/23)

(2023/C 173/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja G. Gattinara)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 (¹) 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut, toteuttanut eikä toimittanut viipymättä komissiolle haitallisten vieraslajien ensisijaisia leviämistä koskevaa yhtä toimintasuunnitelmaa tai toimintasuunnitelmien kokonaisuutta
- velvoittamaan Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää ainoassa kanneperusteessaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 13 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut, toteuttanut eikä toimittanut viipymättä komissiolle haitallisten vieraslajien ensisijaisia leviämistä koskevaa yhtä toimintasuunnitelmaa tai toimintasuunnitelmien kokonaisuutta.

Erityisesti se väittää, että vastaaja ei ollut perustellussa lausunnossa ilmoitetun määräajan päättymisajankohtana 9.4.2022 laatinut eikä toteuttanut kyseisen asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua haitallisten vieraslajien ensisijaisia leviämistä koskevaa yhtä toimintasuunnitelmaa tai toimintasuunnitelmien kokonaisuutta eikä toimittanut kyseistä suunnitelmaa tai suunnitelmien kokonaisuutta viipymättä komissiolle kyseisen asetuksen 13 artiklan 5 kohdassa edellytetyllä tavalla.

(¹) EUVL 2014, L 317, s. 35.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 20.2.2023 – ABLV Bank v. EKP

(Asia T-100/23)

(2023/C 173/41)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: ABLV Bank AS (Riika, Latvia) (edustaja: asianajaja O. Behrends)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 8.12.2022 tehdyn kantajalle osoitetun EKP:n päätöksen, jolla EKP epäsi kantajan pyynnön saada tutustua EKP:n asiakirjoihin yleisön oikeutta saada tutustua asiakirjoihin koskevien sääntöjen mukaisesti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että asiakirjaluetelo, jonka vastaaja toimitti riidanalaisessa päätöksessä, oli ilmeisen puutteellinen.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, EKP kehotti lainvastaisesti kantajaa tutustumaan kolmannen maan viranomaisten internet-sivustoon sen sijaan, että se olisi antanut tietoja merkityksellisesti asiakirjasta, joka sillä itsellään oli hallussa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja epäsi lainvastaisesti saada oikeuden tutustua seitsemään asiakirjaan.
  - Kantaja väittää, että vastaaja jätti esittämättä kunkin asiakirjan osalta erityiset perusteet tutustumiskiellolle, että vastaaja tulkitsi ja sovelsi virheellisesti Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista käsitettä ”sellaiset tiedot, joiden luottamuksellisuutta suojellaan unionin lainsäädännön perusteella”, että EKP tulkitsi ja sovelsi virheellisesti mainitun EKP:n päätöksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua taloudellisten etujen suojaa koskevaa poikkeusta, että EKP sivuutti yleisen edun asiakirjojen ilmaisemisessa ja että EKP tukeutui virheellisesti mainitun EKP:n päätöksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisäiseen käyttöön tai alustaviin keskusteluihin relevanttien kansallisten viranomaisten kanssa tarkoitettujen asiakirjojen suojeluun perustelematta tätä asianmukaisesti.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP ei antanut oikeutta saada tutustua asiakirja-aineistoon.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja lainvastaisesti ja ilman mitään laillista perustetta lakkasi käsittelemästä osaa tutustumispyynnöstä.

⁽¹⁾ Päätös 2004/257/EY (EKP/2004/3) (EUVL 2004, L 80, s. 42).

Kanne 27.2.2023 – Kargins v. komissio

(Asia T-110/23)

(2023/C 173/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Rems Kargins (Riga, Latvia) (edustaja: asianajaja O. Behrends)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 12.12.2022 päivätyn komission päätöksen, jonka kantaja vastaanotti 16.12.2022 ja jolla komissio hylkäsi kantajan hakemuksen saada tutustua asiakirjoihin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annettujen sääntöjen mukaisesti
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajan riidanalaisessa päätöksessä esittämä asiakirjojen luettelo on selvästi puutteellinen.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja muutti lainvastaisesti asiakirjojen olennaisia osia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaaja eväsi lainvastaisesti oikeuden saada tutustua neljääntoista asiakirjaan ja tämä perustui asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, kun kyse on mahdollisesti vaikuttamisesta oikeudenkäyntimenettelyihin.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vastaajan kannanottoa mahdollisen tärkeän julkisen intressin osalta rasittavat useat puutteellisuudet, joihin kuuluu muun muassa se, ettei vastaaja viitannut mihinkään julkaisemisen aiheuttamaan vahinkoon, se, ettei vastaaja ottanut huomioon nyt esillä olevan asian poliittista ja taloudellista merkitystä eikä ottanut huomioon julkista intressiä arvioitaessa eroa laillisen oikeudellisen lausunnon ja lainvastaisen komission puuttumisen jäsenvaltion lainkäyttöön välillä, kun se huomautti valitusta käsittelevälle kansalliselle tuomioistuimelle haitallisista vaikutuksista, joita kyseessä olevalle jäsenvaltiolle koituu komission toimenpiteistä, jos alempien oikeusasteiden ratkaisua ei kumota.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan vastaaja ei antanut kantajan tutustua asiakirjoihin.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan on niin, että kun riidanalainen päätös annettiin kantajalle melkein vuosi sen jälkeen, kun vahvistava hakemus oli lähetetty, asetuksen 1049/2001 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen määräaika ylitetiin niin räikeästi, että se merkitsee tutustumisoikeuden epäämistä asianmukaisena ajankohtana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1049/2001.

Kanne 2.3.2023 – Debreceni Egyetem v. neuvosto

(Asia T-115/23)

(2023/C 173/43)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset*Kantaja:* Debreceni Egyetem (Debrecen, Unkari) (edustajat: asianajajat J. Rausch ja Á. Papp)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa SEUT 263 artiklan perusteella toimenpiteistä unionin talousarvion suojaamiseksi oikeusvaltion periaatteiden rikkomiselta Unkarissa 15.12.2022 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2022/2506⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ex tunc, taannehtivin vaikutuksin päätöksen antamispäivästä alkaen ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle kaikki asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kanteensa tueksi vedonnut 19 kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste koskee SEU 2 artiklan rikkomista.
  - Oikeusvaltion ja oikeudenmukaisuuden vaatimusta ei ole noudatettu: yleishyödyllisen omaisuudenhoidosäätiön omistamat korkea-asteen oppilaitokset eivät ole osallistuneet täytäntöönpanopäätöksen antamista edeltäneeseen menettelyyn, ja niihin on kohdistettu seuraamuksia Unkarin lainsäätäjän antamien säädösten vuoksi.
  - Oikeusvarmuuden ja oikeussääntöjen selkeyden vaatimusta ei ole noudatettu: henkilöryhmä, joiden osalta eturistiriita on todettavissa, on määritelty epätasällisella käsitteellä ”poliittisissa johtotehtävissä toimivat henkilöt”, minkä vuoksi sen mielivaltainen tulkinta ja oikeudellinen soveltaminen antaa mahdollisuuden väärinkäyttöihin.
  - Yhdenvertaisuuden ja syrjinnän kiellon periaatteita ei ole noudatettu: täytäntöönpanopäätöksessä yleishyödyllisen omaisuudenhoidosäätiön omistamia unkarilaisia oppilaitoksia kohdellaan syrjivästi suhteessa muulla tavoin hallinnoituihin oppilaitoksiin.
2. Toinen kanneperuste koskee SEU 4 artiklan rikkomista
  - Toimivallan siirtämisen kieltoa on rikottu: opetus ja tieteellinen tutkimus ja näin korkea-asteen oppilaitosten toiminnan turvaaminen ja tämän toiminnan puitteiden määrittämistoimivalta kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, ja tämä on eväty Unkarilta täytäntöönpanopäätöksellä, koska sillä puututaan suoraan unkarilaisten oppilaitosten toimintaan.
3. Kolmas kanneperuste koskee SEU 5 artiklan rikkomista
  - Toissijaisuusperiaatteen loukkaaminen: päätöksen nojalla voidaan määrätä suoria taloudellisia seuraamuksia muille oikeushenkilöille kuin niille, joille päätös on osoitettu ilman, että etukäteen olisi tutkittu, oliko Unkari kyennyt riittävällä tavalla suojelemaan unionin taloudellisia etuja.
  - Oikeasuhteisuuden vaatimuksen loukkaaminen: maksujen keskeyttäminen on niin vakava taloudellinen seuraamus, että sen soveltamista voidaan pitää perusteltuna ainoastaan, kun kyseessä on ilmeinen ja suora oikeudenloukkaus, minkä lisäksi tällä seuraamuksella on pitkäaikaisia vaikutuksia.
4. Neljäs kanneperuste koskee SEU 7 artiklan rikkomista
  - Päätöksen vaikutusten arvioimatta jättäminen: mahdollisia seurauksia luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin ei ole otettu huomioon.
5. Kahdeksas kanneperuste koskee SEU 9 artiklan rikkomista
  - Unionin kansalaisia ei kohdella yhdenvertaisesti: päätöksestä kärsivät vahinkoa ne opettajat, tutkijat ja opiskelijat, jotka olivat tehneet hanke-ehdotuksia ja joiden opinnot, opetus- ja tutkimustyö on tullut mahdottomaksi näitä koskevien maksujen keskeyttämisen vuoksi.

6. Kuudes kanneperuste koskee SEU 11 artiklan rikkomista
  - Omaisuudenhoitosäätiön omistamia korkea-asteen oppilaitoksia, niiden opiskelijoita, opettajia, tutkijoita ja yhteistyökumppaneita ei ole ennalta kuultu.
7. Seitsemäs kanneperuste koskee SEUT 2 artiklan rikkomista
  - EUT-sopimuksella ei osoitettu unionille sellaista toimivaltaa koulutus- ja tutkimuspolitiikan alalla, jota täytäntöönpanopäätöksessä on käytetty.
8. Kahdeksas kanneperuste koskee SEUT 9 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätös ei palvele korkeatasoisen koulutuksen tarpeita, vaan sillä on päinvastoin pitkäaikaisia kielteisiä vaikutuksia opiskelijoihin, opettajiin ja tutkijoihin opetuksen, tutkimuksen ja koulutuksen osalta omaisuudenhoitosäätiöiden omistamissa unkarilaisissa korkeakouluissa
9. Yhdeksäs kanneperuste koskee SEUT 56 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätöksellä rajoitetaan sellaisten muiden kuin unkarilaisten EU-kansalaisten (opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden) oikeuksia, jotka työskentelevät yleishyödyllisten omaisuudenhoitosäätiöiden omistamissa oppilaitoksissa Unkarissa.
10. Kymmenes kanneperuste koskee SEUT 67 artiklan rikkomista
  - Keskeyttämällä rahoituksen täytäntöönpanopäätöksellä tehdään yleishyödyllisten omaisuudenhoitosäätiöiden toiminta ja oikeudellinen rakenne mahdottomaksi ja hyökätään näin välillisesti Unkarille tyypillisiä (erilaisia) oikeudellisia järjestelyjä ja perinteitä vastaan.
11. Yhdestoista kanneperuste koskee SEUT 120 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätöksen syrjivät ja suhteettomat vaikutukset aiheuttavat ilmeisen ja perusteettoman kilpailuhaitan omaisuudenhoitosäätiön omistamille korkea-asteen oppilaitoksille.
12. Kahdestoista kanneperuste koskee SEUT 124 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätöksellä on keskeytetty eri kohteiden rahoitus ja tällä välin varat on jaettu muille laitoksille.
13. Kolmastoista kanneperuste koskee SEUT 165 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätöksellä ei edistetä laadukkaan koulutuksen kehittämistä, vaan todellisuudessa vaikeutetaan sitä ja vaarannetaan se vakavasti.
14. Neljästoista kanneperuste koskee SEUT 179 artiklan rikkomista
  - Rahoituksen menettäminen Erasmus+ koulutusyhteistyö- ja vaihto-ohjelmasta sekä tutkimuksen ja innovoinnin Euroopan horisontti-puiteohjelmasta rajoittaa selvästi tutkijoiden, tieteellisen osaamisen ja teknologian vapaata liikkuvuutta ja kilpailukyvyyn kehittämistä.
15. Viidestoista kanneperuste koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 13 artiklan rikkomista
  - Täytäntöönpanopäätöksen välttämättömänä vaikutuksena on se, että sillä muutetaan unkarilaisten korkea-asteen oppilaitosten toimintamallia.
16. Kuudestoista kanneperuste koskee SEU 2 artiklan rikkomista
  - Hakijan osalta ei ole kysymys eturistiriidasta, joka on täytäntöönpanopäätöksen syynä ja johon tämä päätös on perustettu.

17. Seitsemästoista kanneperuste koskee perusoikeuskirjan 48 artiklan rikkomista

- Täytäntöönpanopäätöksessä määrätään kantajalle suora seuraamus, vaikka poliittista ristiriitaa, johon seuraamuksen perusteena on vedottu, ei ole olemassa, minkä vuoksi kyseessä on vakava ja ilmeinen syyttömyysolettaman noudattamatta jättäminen.

18. Kahdeksastoista kanneperuste koskee perusoikeuskirjan 52 artiklan rikkomista

- Koska kantajan osalta ei ole kysymys poliittisesta eturistiriidasta, täytäntöönpanopäätöksellä rikotaan tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden vaatimuksia.

19. Yhdeksästoista kanneperuste koskee edellä mainitun asetuksen ⁽²⁾ rikkomista

- Neuvosto on antanut täytäntöönpanopäätöksen tutkimatta kuitenkaan sen perustana olevan poliittisen eturistiriidan olemassaoloa asiallisesti ja tapauskohtaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 325, 2022, s. 94.

⁽²⁾ Yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi 16.12.2020 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2092 (EUVL 2020, L 433, s. 1).

Kanne 8.3.2023 – Synapsa Med v. EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Asia T-125/23)

(2023/C 173/44)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Puola) (edustaja: asianajaja G. Kuchta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Gravity Products LLC (New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki "Gravity" – EU-tavaramerkki nro 17 982 729

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 9.1.2023 asiassa R 923/2022-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

muuttaa EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 9.1.2023 tekemää päätöstä siten, että valitus 11.4.2022 tehdystä päätöksestä, jolla EU-sanamerkki GRAVITY (nro 17982729) julistettiin mitättömäksi, hyväksytään ja vaatimus mitättömäksi julistamisesta hylätään.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 1 kohdan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 7 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 16 artiklan ja 17 artiklan 3 kohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 15.3.2023 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – Grande Vitae (vintae)

(Asia T-136/23)

(2023/C 173/45)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Espanja) (edustajat: asianajajat L. Broschat García ja L. Polo Flores)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki vintae – EU-tavaramerkki nro 5 851 092

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.1.2023 asiassa R 2238/2021-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n toteamaan riidanalaisen tavaramerkin päteväksi luokkiin 33 ja 35 kuuluvien tavaroiden ja palvelujen osalta
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan eli Grande Vitae GmbH:n korvaamaan kaikki asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut sekä menettelystä ensimmäisessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 61 artiklan rikkominen.

Kanne 23.3.2023 – Kirov v. EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)

(Asia T-149/23)

(2023/C 173/46)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Georgi Kirov (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja J. Matzner)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CRISTIANI – EU-tavaramerkki nro 13 498 381

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.1.2023 asiassa R 835/2022-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan;
- velvoittaa vastaajan ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan rikkominen.

Kanne 23.3.2023 – Puola v. Euroopan komissio

(Asia T-156/23)

(2023/C 173/47)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja S. Żyrek)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 13.1.2023 päivättyyn kirjeeseen⁽¹⁾ sisältyvän päätöksen, joka koskee unionin tuomioistuimen varapresidentin 27.10.2021 antaman määräyksen komissio v. Puola (C-204/21 R, EU:C:2021:878) mukaisten päivittäisiin uhkasakoihin perustuvien saatavien kuittaamista ajanjaksolta 30.8.–28.10.2022
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kanneperusteisiin, joiden mukaan asetuksen 2018/1046⁽²⁾ 101 ja 102 artiklaa, luettuina yhdessä sen 98 artiklan kanssa, on rikottu, koska komissio on soveltanut takaisinperintämenettelyä kuittaamalla, vaikka 27.10.2021 annetussa määräyksessä määrättiin päivittäinen uhkasakko 14.7.2021 annetun määräyksen komissio v. Puola (C-204/21 R, EU:C:2021:593) mukaisten veloitteiden noudattamispäivään asti, ja vaikka säännöksiä, joiden soveltamisen keskeyttämistä tässä määräyksessä vaadittiin, ei ole sovellettu enää 15.7.2022 alkaen.

⁽¹⁾ Euroopan komission kirje 13.1.2023, viite ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).

Kanne 24.3.2023 – Kneipp v. EUIPO – Patou (Joyful by nature)

(Asia T-157/23)

(2023/C 173/48)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Kneipp GmbH (Würzburg, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Pejman)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Jean Patou (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin Joyful by nature rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintiha-
kemus nro 18 159 946

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 19.1.2023 asiassa R 532/2022-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä on hylätty kantajan valitus rekisteröintiä luokkiin 3, 4, 35 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten koskevan hakemuksen hylkäämisestä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle tästä menettelystä ja väitemenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 24.3.2023 – VO v. komissio

(Asia T-160/23)

(2023/C 173/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VO (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 20.5.2022 tehdyn päätöksen, joka annettiin tiedoksi samana päivänä Aressa (2022)3814828 [luottamuksellinen] (1) ja jonka mukaan nimittävä viranomainen päätti alentaa kantajan palkkaluokan palkkaluokasta AST2/3 palkkaluokkaan AST1/3 kyseisen päätöksen tekemistä seuranneen kuukauden ensimmäisenä päivänä eli 1.6.2022

- määräämään komission maksamaan korvauksena aineellisesta vahingosta, jota määrää voidaan korottaa tai laskea asian käsittelyn aikana, 533,88 euroa, joka vastaa kantajalle palkkaluokassa AST2/3 maksettavan palkan ja etujen sekä sen palkan ja etujen välistä erotusta, joita hänelle on tosiasiallisesti maksettu riidanalaisen palkkaluokan alentamisen seurauksena
- määräämään komission maksamaan korvauksena henkisestä kärsimyksestä ja hänen maineeseensa kohdistuneesta vahingosta 10 000 euroa, jota määrää voidaan korottaa tai laskea asian käsittelyn aikana
- veloittamaan vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 51 artiklan ja sen soveltamista varten annettujen täytäntöönpanosäännösten, muun muassa epäpätevyyttä koskevista menettelyistä 4.10.2019 tehdyn sen päätöksen C(2019) 6855, ja erityisesti sen 4–7 artiklan, jolla on korvattu ammatillisten vaatimusten ylläpitämisestä 28.4.2004 tehty komission päätös C(2004) 1597/7, rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan hallinnon on tehtävä päätös vain laillisesti hyväksyttävien syiden eli sellaisten syiden perusteella, jotka ovat merkityksellisiä ja joita ei rasita ilmeinen arviointivirhe, tosiseikkoja koskeva virhe tai oikeudellinen virhe, sekä sen velvollisuuden laiminlyöntiin, joka koskee asianmukaisia ja oikeita perusteluita.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ensinnäkin huolenpitovelvollisuutta koskevan periaatteen, perusteltuja odotuksia ja luottamuksensuojaa koskevan periaatteen, hyvän hallinnon periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja toiseksi harkintavallan väärinkäyttöön.

(¹) Luottamukselliset tiedot poistettu.

Kanne 25.3.2023 – Schönegger Käse-Alm v. EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Asia T-161/23)

(2023/C 173/50)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Seiler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berliini, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Rebell – EU-tavaramerkki nro 2 810 950

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.1.2023 asiassa R 295/2022-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin kantaja julistettiin menettäneeksi oikeutensa EU-tavaramerkkiin nro 2 810 950 Rebell luokkaan 29 kuuluvien seuraavien tavaroiden osalta: "Maitotuotteet, erityisesti voi, voivalmisteet, sulatettu voi, voiöljy, maitorahka, rahkaruoat, maitovalmisteet, kuivamaitovalmisteet, maitoa ja maitotuotteita käyttäen valmistetut dieettielintarvikkeet",
- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin kantaja veloitettiin korvaamaan valitusmenettelystä aiheutuneet kulut,
- velvoittaa EUIPO:n ja Jumpseat 3D plus Germany GmbH:n. jos muu osapuoli osallistuu menettelyyn väliintulijana, korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kantajalle valitusmenettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 2 kohtaa, luettuina yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 21 artiklan 1 kohdan e alakohdan kanssa, on rikottu.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 2 kohtaa, luettuina yhdessä asetuksen 94 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen kanssa, on rikottu.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 2 kohtaa, luettuina yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 19 artiklan 1 kohdan neljännen virkkeen ja 10 artiklan 3 kohdan kanssa, on rikottu.

Kanne 27.3.2023 – Sengül Ayhan v. EUIPO – Pegase (Rock Creek)

(Asia T-162/23)

(2023/C 173/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sengül Ayhan eK (Essen, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Boden)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Pegase SAS (Saint-Malo, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin Rock Creek rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 352 299

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 10.1.2023 asiassa R 1237/2022-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja väiteosaston 12.5.2022 tekemän päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 28.3.2023 – Dekoback v. EUIPO – DecoPac (DECOPAC)**(Asia T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Dekoback GmbH (Helmstadt Bergen, Saksa) (edustaja: asianajaja V. von Moers)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki DECOPAC – EU-tavaramerkki nro 160 747

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 30.1.2023 asiassa R 754/2022-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- julistaa DecoPac, Inc:n nimiin rekisteröidyn tavaramerkin nro 160 747 DECOPAC kokonaisuudessaan mitättömäksi.

Kanneperuste

— Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklaa on rikottu.

Kanne 29.3.2023 – RT France v. neuvosto**(Asia T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: RT France (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustaja: asianajaja E. Piwnica)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun päätöksen 2014/512/YUTP muuttamisesta 27.1.2023 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2023/191

— velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut;
kaikkine oikeusvaikutuksineen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on loukannut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa taattua sananvapautta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on loukannut perusoikeuskirjan 16 artiklassa suojattua elinkeinovapautta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on loukannut perusoikeuskirjan 21 artiklaan perustuvaa syrjintäkiellon periaatetta.

Kanne 30.3.2023 – VR v. parlamentti

(Asia T-171/23)

(2023/C 173/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VR (edustajat: asianajajat L. Levi ja P. Baudoux)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi

ja siten

- kumoamaan 9.6.2022 päivätyn päätöksen, jolla kantajalle ilmoitettiin hänen työsopimuksensa irtisanomisesta, ja tarvittaessa 20.12.2022 päivätyn päätöksen, jolla hänen valituksensa 9.6.2022 päivätystä päätöksestä hylättiin,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneen vahingon,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yhtäältä siihen, että päätöksen perusteita arvioitaessa on tehty ilmeinen virhe, ja toisaalta siihen, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen ja tarkemmin ottaen siihen, että oikeutta tulla kuulluksi on loukattu ja että perusteluvollisuutta, hallintoa koskevaa puolueettomuuden vaatimusta ja huolellisuusvelvollisuutta ei ole noudatettu.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.3.2023 – ZK v. komissio**(Asia T-627/18)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 4, 7.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2023 – NV v. EIP**(Asia T-16/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kymmenennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 28.2.2022.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.3.2023 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto**(Asia T-97/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 148, 4.4.2022.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2023 – NV v. EIP**(Asia T-447/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kymmenennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 19.9.2022.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI